

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

पराजयोवाप्त्युर्वाश्रेयान्मृत्युर्ननिर्जयः ॥ विजिताश्चारयोत्येतेशस्रोत्सर्गान्मृतोपमाः ॥ २९ ॥ दुर्योधनउवाच आचार्यपुत्रयद्येतद्विरसंनप्रयुज्यते ॥
 अन्यैर्गुरुघ्नावध्यंतामस्रैरस्रविदांवर ॥ ३० ॥ त्वयिशस्त्राणिदिव्यानित्र्यंबकेचामितौजसि ॥ इच्छतो न हिते मुच्येत्संकुद्धो हि पुरंदरः ॥ ३१ ॥ धृतराष्ट्रउवाच
 तस्मिन्नस्रे प्रतिहते द्रोणे चोपधिनाहते ॥ तथा दुर्योधने नोक्तो द्रौणिः किमकरोत्पुनः ॥ ३२ ॥ दृष्ट्वा पार्थांश्च संग्रामे युद्धाय समुपस्थितान् ॥ नारायणास्त्रनिर्मुक्तां
 श्वरतः पृतनामुखे ॥ ३३ ॥ संजयउवाच जानन्पितुः सनिधनं सिंहलांगूलकेतनः ॥ सक्रोधो भयमुत्सृज्य सोभिंदुद्रावपार्षतं ॥ ३४ ॥ अभिद्रुत्य च विं
 शत्याक्षुद्रकाणां नरर्षभ ॥ पंचभिश्चातिवेगेन विव्याध पुरुषर्षभः ॥ ३५ ॥ धृष्टद्युम्नस्ततो राजन्ज्वलंतमिव पावकं ॥ द्रोणपुत्रं त्रिषष्ट्या तुराजन्विव्याध पत्रिणां ॥
 ॥ ३६ ॥ सारथिं चास्य विंशत्या स्वर्णपुंखैः शिलाशितैः ॥ हयांश्च चतुरो विध्यच्चतुर्भिर्निशितैः शरैः ॥ ३७ ॥ विध्वा विध्वानदद्रौणिकं पयस्त्रिवमेदिनीं ॥ आददे
 सर्वलोकस्य प्राणानिव महारणे ॥ ३८ ॥ पार्षतस्तु बलीराजन्कृतास्त्रः कृतनिश्चयः ॥ द्रौणिमेवाभिंदुद्रावमृत्युं कृत्वानिवर्तनं ॥ ३९ ॥ ततो बाणमयं वर्षं द्रोणपुत्र
 स्यमूर्धनि ॥ अवास्तृजदमेयात्मा पांचाल्योरथिनां वरः ॥ ४० ॥ तं द्रौणिः समरे कुड्मं छादयामास पत्रिभिः ॥ विव्याध चैनं दशभिः पितुर्वधमनुस्मरन् ॥ ४१ ॥
 द्वाभ्यां च सुविस्मृष्टाभ्यां क्षुराभ्यां ध्वजकामुके ॥ छित्वा पांचालराजस्य द्रौणिरन्यैः समार्दयत् ॥ ४२ ॥ व्यश्वसूत रथं चैनं द्रौणिश्चक्रे महाहवे ॥ तस्य चानुचरान्स
 र्वान् क्रुद्धः प्राद्रावयच्छरैः ॥ ४३ ॥ ततः प्रदुद्रुवे सैन्यं पांचालानां विशांपते ॥ संभ्रांतरूपमार्तं च न परस्परमैक्षत ॥ ४४ ॥ दृष्ट्वा तु विमुखान्यो धान् धृष्टद्युम्नं च पीडितं ॥
 शैने योऽचोदयत्तूर्णं रथं द्रौणिरथं प्रति ॥ ४५ ॥ अष्टभिर्निशितैर्बाणैरश्वत्थामानमार्दयत् ॥ विंशत्या पुनराहत्य नानारूपैरमर्षणः ॥ ४६ ॥ विव्याध च तथा सूतं
 चतुर्भिश्चतुरो हयान् ॥ धनुर्ध्वजं च संयत्तश्चिच्छेदं कृतहस्तवत् ॥ ४७ ॥ ससाश्वं व्यधमच्चापिरथं हेमपरिष्कृतं ॥ तदिविव्याध समरे त्रिंशतासायकैर्भृशं ॥
 ॥ ४८ ॥ एवं स पीडितो राजन् श्वत्थामा महाबलः ॥ शरजालैः परिवृतः कर्तव्यं नान्वपद्यत ॥ ४९ ॥ एवं गते गुरोः पुत्रे तव पुत्रो महारथः ॥ रूपकर्णादिभिः सार्धं श
 रैः सात्वतमावृणोत् ॥ ५० ॥ दुर्योधनस्तु विंशत्या रूपः शारद्वतस्त्रिभिः ॥ कृतवर्माथ दशभिः कर्णः पंचाशताशरैः ॥ ५१ ॥ दुःशासनः शतेनैव वृषसेनश्च सप्तभिः ॥
 सात्यकिं विव्यधुस्तूर्णं समंतान्निशितैः शरैः ॥ ५२ ॥ ततः ससात्यकीराजन् सर्वानेव महारथान् ॥ विरथान् विमुखांश्चैव क्षणेनैवाकरोन्नृप ॥ ५३ ॥